

Sii - on, lau - la suu - res rõõ - mus, nüüd tõeks on saand su
See - ra - vi - mid, kee - ru - bi - mid, kõik pü - had tae - va

kal - lim loo - tus; Im - maa - nu - el on sün - di - nud!
ing - li - koo - rid sull' kuu - lu - ta - ma tõt - ta - vad,

et möö - das van - gi - vaev ja tõus - nud ar - mu - päev. Hal - le - luu -

ja! Nüüd tu - leb Ta meid ai - ta - ma ja mei - e võl - ga ta - su - ma.

2. Siion, tõsta häält ja kiida,
ja anna kõigel ilmal teada,
et sinu jõulurõõm on suur!
Laula sest ja vaata üles,
su Jumal magab Maarja süles
ja halvas sõimes armujuur!
Sest, Siion, jäta sa
kõik pühkmed nõudmata!
Nõua Teda!
Ta õnnistab
ja avitab
ka siis, kui kõik sust maha jääb.

3. Helde andja kallis anne,
oh püha, püha Jeesuskene,
kuis oled Sa meid armastand!
Laulge, inimeste keeled,
ja hüüdke, taeva ingliahääl:
Jehoova Sõna lihaks saand!
Mis patt on lahutand,
on veri ühendand.
Halleluuja!
Su õiguses
ja armu sees
nüüd võitleme Su Vaimu väes.

4. Kui Sind ilmatargad põlg'vad
ja kui sind valevennad salg'vad,
oh Jeesus, meile siiski jää!
Kui Sind sõgedad ei nõua
ja kui Sind pimedad ei leia,
siis kõigil silmad lahti tee!
See on ju Sinu nõu,
se'ks tulid, taeva au,
et kõik võiksid
Su lahkusest
ja heldusest
nüüd laulda ja ka igavest.

5. Ja nüüd, Jeesus, aita ise,
et Sinu püha sõime sisse
kõik silmad usus vaataksid!
Et Su armu peale vaates
ja kõik, mis tarvis, Sinult lootes,
kõik meie mured lõpeksid!
Seni kui, Issand, veel
Sa elad üleval,
elab Siion.
Sest Rahuvürst,
oh Jeesus Krist,
jää meie troostiks igavest!

*Vii: "'Ärgake!" nii vahid hüüdvad" (Wachet auf, ruft uns die Stimme)
Philipp Nicolai, 1556-1608.
Sõnad: Johann Woldemar Jannsen, 1819-1890*